

N:o 1408/71 76 artiklaa ja asetuksen N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21.3.1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 10 artiklaa, sellaisina kuin ne ovat muutettuina ja ajan tasalle saatettuina 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, sellaisina kuin ne ovat muutettuina 13.4.2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 647/2005, on tulkittava siten, että oikeutta, jonka saavuttaminen ei edellytä vakuutusta, työskentelyä tai itsenäistä ammatinharjoittamista, etuuksiin, jotka on maksettava sellaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa toinen vanhemmista asuu niiden lasten kanssa, joista nämä etuudet suoritetaan, ei voida osittain rajoittaa pääasiassa esillä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa entisellä puolisoilla, joka on toinen kyseisten lasten vanhemmista, olisi periaatteessa oikeus työskentelyvaltionsa lainsäädännön mukaisiin perhe-etuuksiin joko yksinomaan tämän valtion kansallisen lainsäädännön nojalla tai asetuksen N:o 1408/71 73 artiklan perusteella, mutta hän ei tosiasiallisesti saa kyseisiä etuuksia, koska hän on jättänyt hakematta niitä.

(¹) EUVL C 90, 18.4.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 12.10.2010 (Arbeitsgericht Hamburgin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Gisela Rosenblatt v. Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

(Asia C-45/09) (¹)

(Direktiivi 2000/78/EY — Ikään perustuva syrjintä — Eläkeiän saavuttamisesta johtuva työsopimuksen päättyminen)

(2010/C 346/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbeitsgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Gisela Rosenblatt

Vastaaja: Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Arbeitsgericht Hamburg — Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY (EYVL L 303, s. 16) 1 artiklan ja 2 artiklan 1 kohdan tulkinta — Ikään perustuvan syrjinnän kielto — Yleissitovaksi vahvistetun työehtosopimuksen ehto, jossa määrätään, että työsuhde päättyy suoraan ilman eri toimenpiteitä, kun työntekijä täyttää 65 vuotta, riippumatta kulloisestakin taloudellisesta ja sosiaalisesta tilanteesta, väestörakenteesta ja konkreettisesta työmarkkinatilanteesta

Tuomiolauselmä

1) Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä yhdenvertaista kohtelua koskevan yleisen lain (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz) 10 §:n 5 kohdan kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jonka mukaan ehdot, jotka koskevat työsopimusten automaattista päättymistä sillä perusteella, että työntekijä on saavuttanut eläkeiän, ovat päteviä, koska tämä säännös on yhtäältä objektiivisesti ja asianmukaisesti perusteltu työllisyys- ja työmarkkinapoliittisella tavoitteella ja koska tämän tavoitteen toteuttamiskeinot ovat toisaalta asianmukaiset ja tarpeen. Tämän mahdollisuuden hyväksikäyttäminen työehtosopimuksessa ei jää sellaisenaan kokonaan laillisuusvalvonnan ulkopuolelle, vaan myös sillä on tämän direktiivin 6 artiklan 1 kohdan vaatimusten mukaisesti tavoiteltava tällaista oikeutettua tavoitetta asianmukaisella ja tarpeellisella tavalla.

2) Direktiivin 2000/78 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä kiinteistösiivousalan työntekijöitä koskevan yleissitovaksi vahvistetun työehtosopimuksen (Allgemeingültiger Rahmentarifvertrag für die gewerblichen Beschäftigten in der Gebäudereinigung) 19 kohdan 8 alakohdassa määrätyn ehdon, joka koskee 65 vuodeksi vahvistetun eläkeiän saavuttaneiden työntekijöiden työsopimusten automaattista päättymistä, kaltaiselle toimenpiteelle.

3) Direktiivin 2000/78 1 ja 2 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sille, että jäsenvaltio vahvistaa pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen työehtosopimuksen yleissitovaksi, jos tässä työehtosopimuksessa ei poisteta tämän työehtosopimuksen soveltamisalaan kuuluvilta työntekijöiltä heille näissä säännöksissä ikään perustuvaa syrjintää vastaan annettua suojaa.

(¹) EUVL C 102, 1.5.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 28.10.2010 — Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-49/09) (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Jäsenvaltioiden myöhempi liittyminen — Siirtymäsäännökset — Ajallinen soveltamisala — Alennetun arvonlisäverokannan soveltaminen — Vauvojen vaatteet ja vaateustarvikkeet ja lastenjalkineet)

(2010/C 346/15)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Triantafyllou ja K. Herrmann)

Vastaaja: Puolan tasavalta (asiamiehet: M. Szpunar, M. Dowielewicz, M. Jarosz ja A. Rutkowska)

Vastaaja: Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 98 artiklan ja liitteen III rikkominen — Alennetun arvonlisäverokannan soveltaminen vauvojen vaatteisiin ja vaateustarvikkeisiin sekä lastenjalkineisiin

Tuomiolauselman

- 1) Puolan tasavalta on jättänyt noudattamatta yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY direktiivin 2006 98 artiklan ja direktiivin liitteen III mukaisia velvoitteitaan, koska se on soveltanut seitsemän prosentin suuruista alennettua arvonlisäverokantaa vauvojen vaatteiden ja vaateustarvikkeiden sekä lastenjalkineiden luovutuksiin, tuontiin ja yhteisohankintaan.
- 2) Puolan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 102, 1.5.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 14.10.2010 (Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalzin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Landkreis Bad Dürkheim v. Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

(Asia C-61/09) (¹)

(Yhteinen maatalouspolitiikka — Tiettyjen tukijärjestelmien yhdenmennyttämisen hallinto- ja valvontajärjestelmä — Asetus (EY) N:o 1782/2003 — Tilatukijärjestelmä — Suoria tukijärjestelmiä koskevat yhteiset säännöt — Käsite ”tukikelpoinen hehtaari” — Muu kuin maataloustoiminta — Edellytykset, joiden täytyessä maatalousala katsotaan tilaan kuuluvaksi)

(2010/C 346/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Landkreis Bad Dürkheim

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 (EUVL L 270, s. 1) 44 artiklan 2 kohdan tulkinta — Käsitteiden ”maatalousala” ja ”muu kuin maatalouskäyttö” tulkinta tilanteessa, jossa ympäristönsuojelutarkoitukseen menee maataloustuotannon tarkoituksen edelle — Maatalousalan tilaan kuulumisen edellytykset

Tuomiolauselman

- 1) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003, sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2013/2006, 44 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, ettei se estä alan katsomista tukikelpoiseksi, kun sitä tosin käytetään myös maataloustarkoituksiin, mutta se palvelee pääasiallisesti maisemanhoidon ja ympäristönsuojelun tavoitteita. Lisäksi toiminta, joka vastaa mainitun asetuksen 2 artiklan c alakohdassa mainittua määritelmää, on myös silloin maataloustoimintaa, kun maanviljelijän on noudatettava ympäristönsuojeluviranomaisten ohjeita.

- 2) Asetuksen N:o 1782/2003, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2013/2006, 44 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että

— alan katsomiseksi viljelijän tilan maatalousmaaksi ei ole välttämätöntä, että viljelijä käyttää sitä vastiketta vastaan maanvuokrasopimuksen tai muun vastaavanlaisen vuokrasopimuksen perusteella

— kyseinen säännös ei estä sitä, että alan, joka on annettu viljelijän käyttöön vastikkeetta ja vain sitä vastaan, että viljelijä ottaa vastatakseen ammatillisen yhteisön maksuista, käytettäväksi tietyllä tavalla ja rajoitetun ajan ympäristönsuojelun tavoitteiden mukaisesti, katsotaan kuuluvan tilaan sillä edellytyksellä, että viljelijä voi käyttää tällaista alaa riittävän itsenäisesti maataloustoiminnassaan vähintään kymmenen kuu-
kauden ajan, ja että